

Sąd Okręgowy w Warszawie
V Wydział Cywilny Odwoławczy
ul. Płocka 9
01-231 Warszawa

Sygn. akt V Ca 1771/19
Data: 13 grudnia 2019 r.
w odpowiedzi należy podać sygn. akt

**Pan
Zbigniew Sarata**

**ul.Lanciego 9 B
02-792 Warszawa**

DORĘCZENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy doręcza Panu jako stronie odpis wyroku z dnia 27 listopada 2019 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie VCa 1771/19.

na zarządzenie sędziego
starszy sekretarz sądowy Urszula Widulińska

Sąd informuje, że strony i ich pełnomocnicy mogą skorzystać z możliwości wskazania swoich numerów telefonów oraz adresów mailowych w celu usprawnienia komunikacji z sądem. Informacje o toku postępowania można uzyskać za pośrednictwem Portalu Informacyjnego.

POUCZENIE

Od niniejszego orzeczenia skarga kasacyjna nie przysługuje.

Od wyroku w zakresie pkt 2 służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie rozpoznającego zażalenie w innym składzie, w terminie 7 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Zażalenie wniesione jedynie dla zwłoki w postępowaniu jest niedopuszczalne i podlega pozostawieniu w aktach sprawy bez żadnych dalszych czynności. Za zażalenie wniesione jedynie dla zwłoki w postępowaniu uważa się: drugie i dalsze zażalenie wniesione przez tę samą stronę na to samo postanowienie, a także zażalenie na postanowienie wydane w wyniku czynności wywołanych wniesieniem przez tę samą stronę wcześniejszego zażalenia.

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

| Biuro Obsługi Interesantów
| Godziny przyjęć interesantów:
| Pn 8:30-18:00, Wt -Pt 8:30 -15:30
| Tel. 022 440-50-00
| Email: boi.plocka@warszawa.so.gov.pl
|

| Czytelnia akt
| Godziny przyjęć interesantów:
| Pn 8:30-17:30, przy czym akta wydawane
| są do godz. 17:00
| Wt-Pt 8:30-15:30, przy czym akta wydawane
| są do godz. 15:00
| Tel. 22 440-50-00
| Email: boi.plocka@warszawa.so.gov.pl

| Biuro Podawcze
| Godziny przyjęć interesantów:
| Pn 8:30-18:00
| Wt-Pt 8:30 - 15:30
|
|
|

ODPIS

Sygn. akt V Ca 1771/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Majewska
Sędziowie: Bożena Miśkowiec
del. Iwona Lizakowska – Bytof (spr.)
Protokolant: sekr. sądowy Urszula Kujawska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2019 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" z siedzibą w Warszawie
przeciwko Zofii Maciejewskiej - Saracie i Zbigniewowi Saracie
o zapłatę
na skutek apelacji pozwanych
od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie
z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt II C 111/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala oraz odstępuje od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego Zbigniewa Saraty i przejmuje na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie kwotę 2.480,44 (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt i 44/100) złotych tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo na poczet wynagrodzenia biegłego;
2. zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" z siedzibą w Warszawie na rzecz Zofii Maciejewskiej - Saraty i Zbigniewa Saraty kwotę 1.721 (tysiąc siedemset dwadzieścia jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

NA ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
ZA ZADNOŚĆ
STARSZY SEKRETARZ
Ewelina...

UZASADNIENIE

Powódka – Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przy Metrze” z siedzibą w Warszawie w dniu 12 listopada 2013 r. złożyła pozew, w którym żądała zasądzenia solidarnie od pozwanych Zofii Maciejewskiej-Saraty i Zbigniewa Saraty kwoty 47.880,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 40.371,43 zł od dnia 12 listopada 2013 roku do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7.508,81 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powódka zażądała zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 18 listopada 2013 r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt II Nc 36501/13, nakazując zapłatę tytułem należności głównej kwotę 40.371,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 7.508,81 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.492,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani wnosili o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie zasądził solidarnie od pozwanych Zofii Maciejewskiej – Sarata i Zbigniewa Sarata na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" z siedzibą w Warszawie kwotę 34.418,63 zł (trzydzieści cztery tysiące czterysta osiemnaście złotych 63/100 grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 listopada 2013 r. do dnia zapłaty (pkt I), umarzył postępowania w pozostałym zakresie (pkt II), zasądził solidarnie od pozwanych Zofii Maciejewskiej – Sarata i Zbigniewa Sarata na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" z siedzibą w Warszawie kwotę 4.300 zł (cztery tysiące trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 68 zł (sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictw (pkt III), nakazał pobrać solidarnie od pozwanych Zofii Maciejewskiej – Sarata i Zbigniewa Sarata na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa kwotę 2.480,44 zł (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych 44/100 grosze) tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego (pkt IV).

Powyższe rozstrzygnięcie było wynikiem następujących ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego:

Przed dniem 30 grudnia 1998 r. pozwani zawarli z powódką umowę ustanowienia na ich rzecz przez powódkę spółdzielczego prawa do domu jednorodzinnego w powodowej spółdzielni mieszkaniowej. W dniu 30 grudnia 1998 r. powódka oświadczyła pozwanemu, pozostającemu we wspólności ustawowej z pozwaną, o przyjęciu go w poczet członków powodowej spółdzielni, a w dniu 20 kwietnia 2001 r. oświadczyła o przydzieleniu pozwanemu domu jednorodzinnego wraz z garażem o powierzchni użytkowej 195,00 m². Dom jest posadowiony na działce o powierzchni 184,00 m² pod adresem przy ul. Lanciego 9 B. Powódka nie jest właścicielem gruntu ani użytkownikiem wieczystym gruntu, na którym znajduje się dom przydzielony pozwanym. Pozwanym nie przysługuje prawo odrębnej własności domu (prawo odrębnej własności lokalu w spółdzielni mieszkaniowej), gdyż dom pozwanym nie jest przedmiotem własności odrębnej od gruntu. Pozwanym nie przysługuje również ograniczone prawo rzeczowe do domu (spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego) z tej przyczyny, że spółdzielnia nie przysługuje ani własność, ani inne prawo rzeczowe do domu. Działając na podstawie § 69 ust 1 pkt 8 i 9 statutu Spółdzielni Rada Nadzorcza podjęła uchwałę nr 43/04 z dnia 14 czerwca 2004 t. ustalając "Regulamin rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi i ustalania opłat za używanie lokali". Normował on zasady rozliczania i ustalania opłat na rzecz powoda. Zgodnie z Regulaminem podstawa do ustalania wysokości opłat za używanie lokali jest roczny plan gospodarczo-finansowy, uchwalany przez Radę Nadzorczą powodowej Spółdzielni. Plan sporządzany był na podstawie wyników roku poprzedniego, a więc w oparciu o faktyczne koszty poniesione w roku poprzednim, wykazane fakturami VAT i innymi dokumentami obciążeniowymi. Opłata eksploatacyjna przypadająca na lokal pozwanym była ustalana na podstawie powołanego regulaminu. Zgodnie z § 8 ust 6 statutu spółdzielni, członek spółdzielni obowiązany jest do wnoszenia opłat z góry do 10. dnia każdego miesiąca za dany miesiąc. Opłata eksploatacyjna obciążająca lokal pozwanego obejmuje eksploatację podstawową, odpis na fundusz remontowy, opłatę za użytkowanie gruntu, podatek od nieruchomości, koszty energii elektrycznej osiedlowej, koszty dostawy wody i odprowadzenia ścieków, koszty dostawy ciepła dla podgrzania wody, koszty dostawy ciepła (c.o.), koszty wywozu nieczystości. Pozwani uznali, że uchwały nie wiążą ich, skoro nie przysługuje im prawo rzeczowe do lokalu, w związku z tym nie uiszczali opłat w wysokości wynikającej z tych uchwał.

Wyrokiem wstępnym i częściowym z dnia 4 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie uznał za usprawiedliwione co do samej zasady roszczenie powodowej

spółdzielni o zapłatę opłat wymagalnych za okres od dnia 1 listopada 2010 r. do dnia 31 października 2013 r. oraz oddalił powództwo w części w jakiej powodowa spółdzielnia dochodzi opłat wymagalnych za okres od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 31 października 2010r.

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny oddalił apelację pozwanych od wyroku z dnia 4 lipca 2016 r.

Łączne zadłużenie pozwanych wobec powódki z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od 1 listopada 2010 r. do 31 października 2013 r. wraz z odsetkami ustawowymi na dzień 31 października 2013 roku wynosiło 34.418,63 zł – w tym 28.863,77 zł należności głównej oraz odsetki ustawowe w kwocie 5.554,86 zł.

Sąd Rejonowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie prawomocnych orzeczeń wydanych w przedmiotowej sprawie, którymi Sąd jest związany. Wysokość zadłużenia pozwanych w stosunku do powoda została ustalona w oparciu o opinię powołanego w sprawie biegłego z zakresu zarządzania, ekonomii, finansów i księgowości Krzysztofa Nadera. Opinia została sporządzona przez biegłego sądowego – osobę posiadającą wymagane kwalifikacje zawodowe, a jej wnioski okazały się spójne, rzeczowe i jasne w przekazie. Biegły opinię sporządził na podstawie akt sprawy i dokumentów finansowych znajdujących się u powoda, dokonując ich analizy. Opinia uwzględnia wpłaty dokonywane przez pozwanych. Należy stwierdzić, że opinia wydana przez biegłego spełnia stawiane wymogi, odzwierciedla staranność i wnikliwość biegłego w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiada w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania w zakresie nabytej wiedzy specjalistycznej, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca.

Na wstępie Sąd Rejonowy stwierdził, że odpowiedzialność pozwanych odnośnie do roszczenia powodowej spółdzielni o zapłatę opłat wymagalnych za okres od dnia 1 listopada 2010 r. do dnia 31 października 2013 r. została przesądzona co do zasady wyrokiem wstępnym i częściowym z dnia 4 lipca 2016 r. Sąd jest związany jego treścią, zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., który stanowi, że orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W rezultacie nie było dopuszczalne dokonanie odmiennych ustaleń niż te, które legły u podstaw wyroku z dnia 4 lipca 2016 r. Sądowi w dalszym toku postępowania zostało rozstrzygnięcie co do spornej wysokości żądania.

W celu ustalenia kwoty należnej wierzytelności Sąd Rejonowy polecił biegłemu sporządzenie opinii uzupełniającej, której przedmiotem było wyliczenie wysokości sumy opłat prawidłowo naliczonych według odpowiednich stawek przewidzianych w uchwałach właściwych organów spółdzielni za okres nieprzedawniony czyli od dnia 1 listopada 2010 roku

do dnia 31 października 2013 roku. Łączne zadłużenie pozwanych wobec powódki z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od 1 listopada 2010 r. do 31 października 2013 r. wraz z odsetkami ustawowymi na dzień 31 października 2013 roku wynosiło 34.418,63 zł – w tym 28.863,77 zł należności głównej oraz odsetki ustawowe w kwocie 5.554,86 zł. Zaznaczył, że na rozprawie w dniu 18 października 2018 r. powódka zmieniła powództwo i wniosła o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kwoty wskazanej w opinii biegłego tj. 34.418,63 zł.

Biorąc pod uwagę wnioski biegłego jak też całokształt okoliczności ujawnionych w sprawie, Sąd Rejonowy w punkcie 1. wyroku zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 34.418,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 listopada 2013 r.

W zakresie pozostałej kwoty w wysokości 13.461,61 zł tj. różnicy między kwotą 47.880,24 zł pierwotnie dochodzoną pozwem a kwotą 34.418,63 zł., której zasądzenia domagała się ostatecznie powódka, postępowanie należało umorzyć. W odniesieniu do kwoty 13.461,61 zł doszło do cofnięcia pozwu zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 355 § 1 sąd umarza postępowanie, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie 2. wyroku, umarzając postępowanie w części.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążając pozwanych solidarnie kosztami procesu w całości.

W punkcie 4. wyroku Sąd Rejonowy nakazał nieuiszczone wydatki w łącznej kwocie 2.480,44 zł – poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa – kasę Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, pobrać solidarnie od pozwanych na podstawie art. 83 ust 2 w zw. z art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w myśl którego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Na kwotę 2.480,44 zł złożyły się wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie za sporządzenie opinii biegłego wraz z dwiema opiniami uzupełniającymi, czyli odpowiednio: 775,53 zł, 895,16 zł oraz 809,75 zł.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiedli pozwani, zaskarżając je w pkt I , III i IV .

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanych okazała się zasadna, co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia i w konsekwencji oddaleniem powództwa.

W niniejszej sprawie powód wniósł o zasądzenia solidarnie od pozwanych Zofii Maciejewskiej- Saraty i Zbigniewa Saraty kwoty 47.880,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 40.371,43 zł od dnia 12 listopada 2013 roku do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7.508,81 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wyrokiem wstępnym i częściowym z dnia 4 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w punkcie 1) uznał za usprawiedliwione co do samej zasady roszczenie powodowej spółdzielni o zapłatę opłat wymagalnych za okres od dnia 1 listopada 2010 r. do dnia 31 października 2013 r.; a w punkcie 2) oddalił powództwo w części, w jakiej powodowa spółdzielnia dochodzi opłat wymagalnych za okres od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 31 października 2010 r.

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny oddalił apelację pozwanych od wyroku z dnia 4 lipca 2016 r.

Co prawda, jak już wskazano powyżej zapadł wyrok wstępny i częściowy, jednakże Sąd Okręgowy w składzie obecnym uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy, powództwo winno zostać oddalone na podstawie art. 5 k.c., albowiem zasądzenie ww. kwoty od pozwanych na rzecz powoda ocenić należy jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Potrzebę istnienia w systemie prawa klauzul generalnych określa właściwie wyrażone w piśmiennictwie stwierdzenie, iż brak takich klauzul mógłby prowadzić do rozstrzygnięć formalnie zgodnych z prawem, ale w konkretnych sytuacjach niesłusznych, ponieważ nieuwzględniających w rozstrzyganych przypadkach uniwersalnych wartości składających się na pojęcie sprawiedliwości nie tylko formalnej lecz i materialnej. *Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 listopada 1994 r., II CRN 127/94*, podkreślał, iż istotą prawa cywilnego jest strzeżenie praw podmiotowych, a zatem wszelkie rozstrzygnięcia prowadzące do redukcji bądź unicestwienia tych praw wymagają z jednej strony ostrożności, a z drugiej wnikliwego rozważenia wszystkich aspektów rozpoznawanego przypadku. Zasady współżycia społecznego w rozumieniu art. 5 k.c. są bowiem pojęciem pozostającym w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności danej sprawy. Za zastosowaniem ww. przepisu przemawiają pewne aspekty tejże sprawy, które Sąd Okręgowy pragnie wskazać. Po pierwsze nie może umknąć uwadze fakt, iż w dniu 23 sierpnia 1997 r. (k.582) pozwani zawarli z powódką umowę zobowiązującą do ustanowienia na ich rzecz przez powódkę spółdzielczego prawa do domu

jednorodzinny w powodowej spółdzielni mieszkaniowej. Już w tej dacie powód zdawał sobie sprawę, iż do gruntu na którym jest posadowiony dom jednorodzinny pozwanych, nie przysługuje mu prawo własności, ani prawo użytkowania wieczystego, a które to prawa pozwoliłyby na wywiązanie się przez spółdzielnię z tejże umowy poprzez przeniesienia jakichkolwiek praw do tego budynku na rzecz pozwanych. Pomimo tego powódka w dniu 20 kwietnia 2001 roku sporządziła dokument o przydziale powodowi domu jednorodzinny w zabudowie szeregowej na warunkach własnościowych (k.16). W aktualnym stanie faktyczny pozwani uiszcili kwotę wynikającą z zawartej umowy za wybudowanie budynku, w którym zamieszkują i byli przekonani, że będą mieć prawa do tego budynku. Z winy powoda, który nie zawarł umowy użytkowania wieczystego, pozwani nie posiadają żadnego prawa do wybudowanego domu. Taki stan faktyczny, daje im brak bezpieczeństwa prawnego co do miejsca swojego zamieszkania. Grunt ten jest własnością Gminy, która w każdej chwili ma prawo wystąpić przeciwko pozwanym z pozwem o eksmisję.

Po wtóre Spółdzielnia zawarła z Gminą umowę dzierżawy, nie zaś umowę użytkowania wieczystego i taki stan rzeczy biegnie już od roku 1998. Jak wynika z pism procesowych przedłożonych do akt sprawy, tj. kopii uchwał Rady Gminy, została podjęta już w 2000 roku uchwała o przeznaczeniu tego gruntu w użytkowanie wieczyste. Sąd Okręgowy wskazuje, że Spółdzielnia w toku sprawy, przed żadną instancją nie zdołała wyjaśnić co stało na przeszkodzie, że takowa umowa użytkowania wieczystego nie została zawarta pomiędzy właścicielem gruntu a Spółdzielnią. Podnieść należy, iż pozwani dopełnili swego obowiązku dokonując zapłaty za budowę domu w 1998 roku na rzecz Spółdzielni, natomiast powód zaniechał swego obowiązku wypływającego z tejże umowy.

Co prawda pozwani winni ponosić pewne koszty związane z funkcjonowaniem domu przez siebie zajmowanego, albowiem korzystają z dostawy mediów czy też wywozu nieczystości, jednakże w tejże sprawie Spółdzielnia dochodziła zapłaty należności w oparciu o stawki wynikające z uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni. Na żadnym etapie postępowania, pomimo zarzutów podnoszonych przez stronę pozwaną, Spółdzielnia nie przedstawiła w jaki sposób zostały zaksięgowane wpłaty dokonane przez pozwanych (którzy uiszczali je, jednakże w niższych kwotach niż wskazane w uchwałach Spółdzielni) i nie przedstawiła także, jakie były rzeczywiste koszty poniesione przez Spółdzielnię związane z obsługą domu jednorodzinny zajmowanego przez pozwanych.

Uznając zatem za trafne zarzuty zawarte w środku odwoławczym zaskarżony wyrok wymagał korekty w kierunku oddalenia powództwa w całości i obciążenia powoda kosztami procesu należnymi stronie pozwanej, jako wygrywającej ostatecznie spór, stosownie do

dyspozycji art. 98 k.p.c. Z tego względu na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt 1, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2.) opierając o zasadę odpowiedzialności za wynik sporu, zatem na mocy art. 98 k.p.c zasądzono od powoda na rzecz pozwanych kwotę 1.721 złotych tytułem uiszczonej opłaty od apelacji.

NA ORYGINALE WŁAŚCIVE PODPISY
ZA ZASADNOŚĆ

STARSZY SEKRETARZ

Urządca Wpisywawca